

ШУМАДИНЪА,

Л И С Т Ъ 3 А

КНЪИЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Кенадовићъ.

ТЕЧ. VI.

Овај листъ издаван Вторникомъ, Четвргомъ и Суботомъ на по табака. Цена му е за 3 мес. 4. за пола год. 8 а за целу год. 16. цв. За огласе плаћа се 3. кр. ср. одъ врсте за едан-путъ а 5 кр. ср. за трипутъ.

№ 34.

ДОМАЊЕ НОВОСТИ.

Београдъ 16. Марта.

Ово ће бити ваљда већ четрнаести месецъ одкако е Трговачки Одборъ свое прошение о преустроено трговине у отечеству нашемъ светлеме Князу поднео. Свакоме е познато, съ каквомъ су радощу очекивали наши трговци плодъ овогъ явногъ, за наше отечество важногъ появљеня. Обште се имало уверенъ, да ће светли Князь са високимъ му Правительствомъ молбу ону, коя се уедно и као молба времена сматрати има, великодушно уважити; нити е ико посумњаво да ће дѣланъ Одбора остати безуспѣшно. Листъ 33. ови повинна уверава насъ, да е дѣланъ Одбора одъ 30. Януара 1856. год. кодъ нашегъ високогъ Правительства одзива нашло, и да ће се точке, истимъ Одборомъ за преустроени наше трговине височайшой власти предложене, на скоро у дѣйство привести. По гласу ови новина т. е. Нѣгова Княжеска Светлостъ, у согласио са земальскимъ Совѣтомъ, одобрила е Трговачку Камеру, кое задатакъ биће совѣтовати се о начину и о средствама, коима да се трговина нашегъ отечества у цвѣтаюће ставъ доведе. Ово е зацело една одъ найнужднѣйша мера, кою е у той струци требало предузети. Камере трговачке постое у целомъ свету, и нигда се нису досадъ показале излишне. Оне су посредственикъ између трговца и правительства у свему, што се материалногъ благостаня отечества тиче. Камери Трговачкой моћи ће сваки мѣтнѣе свое саобштати, и преко нѣ даљ дѣйствовати. У нѣой ће трговачки интереси имати свога заступника и найпозванѣгъ приятеля. Она ће мотрити на недостатке у трговини, и предлагати начине, како да се овима доскочи. Ми дакле съ благодарношћу поздрављамо ово ново появленѣ на полю преображеня трговине наше, желећи да Камера наша буде срећна и да онаквимъ истимъ духомъ продужи посао преображеня трговине нашегъ отечества, какавъ е одушевљавао и привремени Одборъ одъ прошле године. Ми се тимъ већма томе надамо, што смо уверени, да ће и високославно Попечительство Финансѣ дѣланъ те Камере у свему подполагати и свойски се заузети да се предложеня Камере, истимъ Попечительствомъ уважена, у дѣйство при-

веду. Уверенъ ово да е намъ основа надати се, да ће се и остале точке, у прошению Одбора сдржане, као што су обнародованѣ Трговачкогъ Законика, устроени Трговачногъ Суда, уведени Трговачкогъ Училишта ит. д. на скоро у дѣйство привести. Све ове и овима подобне институције врло су нужно условие, да трговина отечествена напредуе, особито у време, у кое ми живимо, гди насъ сваки изгубљени тренутакъ баца далеко натрагъ.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Нѣнове Светлости, князь и княгиня црногорска, били су 10. ов. мес. на концертѣ едномъ у маршалској сали у Тилѣријама.

Различите новине являю да се аустриска войска у княжествима сасвимъ повукла. 15. ов. м. отишло е последнѣ одѣленѣ. Съ друге стране являю исте новине да ће порта садъ, кадъ се у княжествима саставляю дивани, метнути на границу войску, коя ће „пазити да се не догоди какавъ непоредакъ.“

Последнѣ цариградске вѣсти являю да енглески адмиралъ до 4. ов. м. ние јошъ био отишао одъ Цариграда. — На пароброду ономъ, што е отишао къ черкеской обали, било е 350 Поляка, Мапара и руски бегунаца. Изслѣђиванѣмъ, кое е по захтеваню рускогъ посланика наређено портомъ, нађена су два паше за криве, и то Ферадъ- и Исмаиль-паша. — На црномъ мору било е 4. ов. м. велике буре. Само кодъ Варне насело е збогъ тога 11 лађа. Притоме появили су се били на мраморскомъ мору гусари, противъ кои се морала шилати войска да ихъ повата.

Услѣдъ распри са Сардиниомъ одазвала е Аустрија, као што знамо (бр. 31.), посланика свога изъ Турина. Званичне сардинске новине являю садъ да е и Сардиния одазвала свогъ посланика изъ Беча, а поданике свое у Бечу поверила заштити францускогъ посланика, (а аустриске поданике у Турину заклања прайски посланикъ). Аустриски посланикъ већ е отишао изъ Турина, и то јошъ 11. ов. мес. Расписомъ едномъ разлаже аустриски министеръ иностраня дѣла узроке, изъ кои прекида одношае са Сардиниомъ. Аустрија се у томе распису налази садъ „двоструко увређена, и то едно одъ новина сар-

дински, а друго одъ самогъ правительства сардинскогъ, што јој онако опоро одговара на жалбу“; и назива се сардинско правительство „коловођомъ бунтовни покрета у Италији“, те јошъ и таквимъ, кое политикомъ својомъ прети „пореметити и политички поредакъ у свој Европи; но зато опетъ Аустрија само прекида сваку званичну свезу са туринскимъ дворомъ, а неће се пуштати ни у каква већа непријатељства противъ њѣга“. Тако Аустрија, „Патри“ вели: „Одношаи, тако јакъ раздражени као што су међу Аустријомъ и Сардинијомъ, наравно морају еданпутъ букнути на раскрстъ. Зато е јошъ радовати се што су одношаи, као такви, међу њима прекинути за време, докле њѣ силе непоравнају“. По овоме дакле очекивати е да ће друге силе посредовати, а по „Фрмдбл.“-у већъ се француски посланикъ у Бечу, баронъ Буркней, труди поравнати стране.

О распри пакъ међу *Прајсколѣ* и *Швајцерсколѣ* јавља „Теймсъ“: Швајцерскомъ пуномоћнику у Паризу дошле су такве наредбе, да се може рећи да се текъ почињъ распра. Швајцерска т. е. неће ни мало да попусти (сравни бр. 32.), него оће да се краљ прайски безусловно одрече свакогъ суверенитета надъ Навнбургомъ.

На последку што се тиче окршаја међу Хинезима и Енглезима, француске едне новине јављају да е већъ оправљено противъ Хинеза 59 убойни лађа енглески са 740 топова, осимъ други оманѣ лађа, кое су такође добро оружане. Притоме ће, ако затреба, отићи јошъ 16 лађа одъ флоте на Тихомъ Мору.

Животраци и Навици.

(по Чокеу.)

Ми знамо до садъ само за неке чланове одъ неизмерногъ ланца суштества, и по већој части недостаточно примѣчавамо како чланови истогъ ланца, кои се крозъ целу вселену повлачи, у свези стое. О чудноватимъ својствима исти, само у очи падајући суштества знамо текъ погдиком. Има растљия, која се чине да су будна и да спавају као животињѣ; има животиња, кое расте и разплођавају се као растљия; животиња, за кое су дуго држали да су растљия, а кое у ствари нису то биле. Тима су подобни тако названи полици, црвићи, створена одъ најпростие врете и одъ најразличнијихъ родова и видова. Они живе у води морској, рѣчној, езерској, барској и у тѣлу већи животиња. Они нити имају мозка нити дишу, а опетъ живе, својвољно се движу, и уста имају, крозъ која рану гутају, а несварено натрагъ повраћају. Нити имају желудца нити црева; њиово е изнутрашњѣ тѣло само фина цевъ, а опетъ узимају рану и сварују е. Осећају веселѣ и болъ, као и свака друга животиња, знају својимъ дугачкимъ жилицастимъ мишићима плѣњъ свой узатати и тврдо држати, премда се одма неона како га могу спазити, почемъ се ни најмањи трагъ одъ очию примѣтно чини. Множе се одвећъ брзо, и имају скоро непрекидну животну свлу. Као растљия терају пупольке изъ тѣла, кои расте. Ако е младъ полињъ, кои съ матеромъ еданъ исти животъ има, доволно израстио, то се одъ пљвогъ тѣла одчупа, тражи себи рану, и тера споља нове пупольке или младе полипе. Ово е разплођаванъ тако брзо, да за еданъ едни данъ више родова новѣ жи-

вотъ добију, и тако е распрострањено, да е тѣло свакогъ полипа многимъ пупольцима снабђвено, одъ кои млади постају. Неки се чине да су каквомъ финомъ кожицомъ обрастли; други су покривени, као познати корали, некимъ кречномъ лоскомъ, у којој живе. Као примѣръ њиовогъ брзогъ и прегрдногъ множења може служити то, што највећа коралска племена у мору буду стопу и по велика, и што одъ њи не само читави брегови израсте, него и по неколико мила велики острови изъ дубљине морске произиђу. Скоро е веровати, да ова створена, која кречно обиталиште праве и разширују, као што то пужеви и шкољке чине, морају бити прастара и најмногобројнија на земљи, или баръ да су то некадъ била, еръ нема сумњѣ, да се већа часть садашњѣ земне коре, или површине круга земногъ, изъ остатака овакви и други створена састоји, и да су читаве планине одъ њиовогъ креча састављене. И како се брзо фамилие ови животиња умножавају, то би се изискивало грдно време одъ неколико човечијихъ векова, да до толике множине доспемо. — О изванредној, у њима налазећој се животној сили, дознало се ово: да њѣ т. е. никаква несрећа, никакво требленѣ савршено поништити не може. Една врста ови црви, названа хидери, кои обично са својимъ прозрочнимъ и питијастимъ тѣломъ висе о малимъ воденимъ растљияма и разновидно се својимъ жилицама или мишицама окрећу и траже ране и узму е у уста, тако е силе животне пуна, да се сасвимъ размрвити може, а да се неубие. Секли су е на 3 и на 4 части, па за 24 сата свака часть постане за себе животно, и иде по своју рану. Њиову е изнутрашњостъ извртали на лице, као кадъ се каква ружавица изврне, па по истеченију едногъ дана почињу опетъ на исти начинъ живити и ранити се. Друге су врсте уздужъ секли; но до 10 дана рађале су опетъ младе, и њиова су се уста опетъ саставила, тако, да рану могу гутати. — У нашимъ рибњацима, езерама, и барама, као и у свима неотичућимъ водама, живе милиони овакви животиња, гди радо о ономе зеленилу и о сочивцима висе, којима е обично лети покривена вода, која неотиче. Тада се голимъ окомъ едва спазити могу. Само се на већајућа стакла виде. Онда су, кадъ се скупе, налики на зрице, а кадъ ноге разшире, на звезду, цветъ, или репъ. Многи се за еданъ минутъ непонятнимъ начиномъ претворе у најразличније фигуре. Највећа њѣ летња топлота оживљава. Кадъ се чашомъ завате заедно съ водомъ, види се како се најрадје на ону страну повлаче, одъ кое сия сунце. При каквомъ јакомъ гласу сви заедно иду као поплашени. — Животињѣ, кое у коралској лоски живе и ове праве, почемъ се чини да неке бале налики на кречъ избацају, кое потомъ отврдиу и у каменъ се претворе, есу њѣжне и налики на питие. Таква животиња носи ја као фино млечне капљице на каквомъ камену или стени, одъ кои се млади излегу. Една иста коралска грана бивала е често обиталиште иљама такви животиња. Свака одъ тѣхъ беле е фарбе, и има осамъ мишица, а у средини сваке мишице по едно грло за ждеранѣ, а тѣло е веома мало, и само е споља слабимъ некимъ кончићемъ за малу рупу корала утврђено. Ова и сва суштества подобне врете живе и појављују се за време летњѣ топлоте; зими изчезну. У топлимъ земляма, нарочито у морама тамошњимъ, живе безбројне струне, па ипакъ су се у тѣлу гдикии родова и мале рибе нала-

виле. Одъ чега се дакле ране она суштества, која се на-
шимъ голимъ очима ни најманъ видити немогу? О! та
налазе јошъ много мања суштества, него што су и сама,
која имъ за рану служе. Ерѣ ко незна да е све у при-
роди животномъ силомъ прецунѣно? и да е, као годъ и
земни кругъ, и најманя маовина на стѣни животнимъ на-
селѣна? и да, као годъ што море одъ риба кипти, тако
исто у едной капљи воде безбројне животињѣце пли-
ваю, у којој се весело као у каквомъ великомъ мору ми-
чу? У свакој чаши воде, коју човекъ испие да своју
жебъ угаси, незнајући прогута читаво море, у коме се
иљадама живи створена налазе и расплођавају, и која се
текъ на велика већајућа стакла разговетно у тайној кући
својој видити могу. Они се налазе у свакој течности,
у крви, у цревма човечимъ и животинскимъ, иљадама
у нечистоћи око зуба, у најчистиој води, а јошъ више
у води, која е неко време на сунчаной топлоти стајала, и
у квасцу и у лепу (пирису) кадъ се помеша съ браш-
номъ и т. д.

(свршиће се)

Мале Приче.

(Препочишти у Пекингу.) У Пекингу, главној варо-
ши у Хвни, има више препочишта, која су гдне себе, гди
ноће люди, кои немају свои кућа. У тимъ гднимъ со-
бама спавају по неколико стотина люди у еданпутъ, и
то сви на едной постелѣ, која се отуда може мислити
колика мора бити. Најсмешније е при томе како се по-
кривају. Има т. е. неколико стотина ћебета, која су сва
едно за друго зашивена тако, да сва заедно изгледају
као едно ћебе. Крозъ то ћебе просечено е стотинама
рупа, тако малена, да човекъ само главу може крозъ
њи промолити. Кои дођу спавати, ти полежу по по-
стелѣ, и чекају докле ии дође јошъ више. Кадъ ии се
пакъ искупи до неколико стотина, онда се ћебе, кое се
свако јутро на машину диже съ постелѣ и стои преко-
данъ више нѣ, опетъ на машину спусти доле на спава-
че, и све ии у исти ма покриве. Онда траже исподъ ће-
бета сваки себи по едну рупу, па испромалю крозъ њи
главе, и тако одспавају ноћ; а ујутру опетъ увуку гла-
ве подъ ћебе, кое се после одма на машину съ њи ди-
гне повисоко, како да се сваки може управити.

(Како право, тако здраво.) Три пустанѣ убию и о-
пљачкају едногъ богатогъ путника у шуми, па однесу о-
тето благо у своју пећину, и пошлю најмлаћегъ одъ њи
у варошъ, да имъ купи штогодъ за ело и пиће. Кадъ
овај отиде, а друга двојица реку: „Зашто да делимо та-
ко велико благо са еднимъ дечкомъ? Кадъ се врати, ми
ћемо га убити.“ Међутимъ и онај најмлаћи пустанѣ по-
мисли путемъ у себи: „Како би ја срећанъ био, кадъ би
сви новци мой били. Ја ћу моя два друга отровати, па
ће онда све благо мени самомъ остати.“ Па купи у ва-
роши ела и пића, па метне отрова у вино, и врати се у
шуму. Текъ што у пећину ступи, а оба она друга на-
еданпутъ на нѣга скоче и ножевима га пробуразе. За-
тимъ посаде се, па едоше и пише отрована вина, и та-
ко и они погину, а благо остане.

(Смешанъ обичај.) Путникъ еданъ ово приповеда:
Ја самъ путовао крозъ Мисиръ, Берберию, Лоповске О-

строве, Предгоръ Добре Надежде, Камчатку и т. д. У
Мисиру има добри и зли люди као и у насъ; у Берберии
варвара, но и гостолобиви люди; на Предгорю Добре
Надежде много самъ се варао у надежди, но тако ми е
најпосле и у отечеству. На Лоповскимъ Островима по-
крадоше ме, а у Камчатки нико ми ништа неукраде за-
то, што нисамъ ништа ни имао. Камчатчани превазила-
зе све остале народе у нечистоћи, ерѣ никадъ неперу
руке нити лице умивају; нокте никадъ необрезају, и еду
заедно съ псима изъ едне чиније, која ние чистия него што
су и сами они. Притоме су јошъ одвећъ суевѣрни; же-
не имъ се хвале да врло вешто знају вражати и напредъ
казати што ће бити, и могу болестне одма излечити. У
Африки има еданъ народъ, кои носъ и уста марамомъ по-
крива, ерѣ мисли да су те части тѣла човечегъ зато
само, да крозъ њи нечистоћа излази, па валя ии крити.

(Новъ лекъ за богалъ.) Случайно пронађено е не да-
вио у Лондону средство, да богалѣ не само ићи, него
и трчати могу. Шестнаестъ година просио е тамо еданъ
богалъ на ћошку едне улице. Но кадъ еданпутъ угледа
едногъ леопарда, кои изъ звериняка побегне одъ свои
чуvara, па устреми се право на богала, а онъ баци шта-
ке, па у највећемъ трку побегне съ ћошка, и одъ онда
добие ноге.

(Послуга око астала) Французъ еданъ, кои е био у
Михигану, држави едной у Америци, приповеда како се
тамо по великимъ гостионицама регулашки послужуе о-
ко астала. Било насъ е, вели, тридесеторо за асталомъ,
јошъ непостављнимъ за ручакъ. Тридесетъ прнаца у-
ђу унутра, а предъ свима еданъ као командантъ. Овај
да знакъ, те сви се ни мало негурајући се, ставе у овај редъ:
Шесторица стану напредъ у три реда, држећи предня
двоица предњъ, а стражня стражић краеве одъ чаршава
за асталъ, а средня двоица по среди. Иза њи поређаю
се сви остали еданъ за другимъ, носећи еданъ танѣре,
други салвете, трећи кашике, четврти виљушке, пети но-
жеве, шести сланике, седми воде, осми чаше, девети ви-
на, десети леба насечена, еданаести говеђу чорбу (супу),
а остали сви по еданъ утирачъ преко руке. Командантъ
да опетъ знакъ, па поће напредъ одъ леве стране аста-
ла, а остали сви за њимъ, корачајући сви онако регулар-
но, као годъ војници. Нико нигде незаостане, него она
предня двоица, што носе предњъ краеве одъ чаршава,
отиду право за командантомъ до горњегъ чела, и текъ
тамо итро опруже чаршавъ по асталу, а тако и средня
двоица среду чаршава, а стражня стражић краеве, па
одма ступе напредъ за командантомъ око астала на де-
сну страну. Тако и сви други, што носе еданъ та-
нѣре, други салвете, трећи кашике и т. д., брзо ме-
тну предъ свакогъ госта што кои носи, па одма
далъ за командантомъ. Они пакъ, кои иду празни
и носе само утираче преко руке, разреде се гостима иза
леђа тако, да све по еданъ дође на насъ неколико. Ти
остану кодъ астала докле се годъ руча, но сви подаль
одъ насъ, како да могу доцније проћи они, кои донесу
дала ела. Међутимъ командантъ врати се напољ десномъ
страномъ на врата, па која су и ушли, а за њимъ у нај-
већемъ реду и сви остали, кои су што оставили на а-
сталь, па за њимъ далъ ишли. У то дође време да се

донесу и дала ела и промене танџири и т. д., што се тако исто найрегуларније сврши као и први акт

П р и м и ц е.

(Слика за прилику) Пацицвркъ еданъ, Енглець, изпроси трипутъ већу жену. Кадъ га запитаю зашто не узме жену према себи, а онъ одговори: „Сви люди, кои се жене, могу се поделити на двоје. Ђдни се жене према себи, а други према потреби. Я самъ одъ ове друге партае. Високи су ми пенџери у соби, па оћу кога да ми иј отвара и затвара.“

(Персиска учтивостъ) Ни еданъ народъ можда није тако учтивъ, као Персијанци. Тако кажу да је еданпутъ персиски министеръ инострани дѣла ишао молити странаго едного посланика кодъ персискогъ двора, да му опрости што је — ружно време.

(Оригиналанъ светски човекъ.) Еданъ је писао прошение на владоаца едного, и молио га да му учини неку милостъ, па на последку завршио је прошение овако: „У осталоме опростите Ваше Величество што самъ скинуо капутъ докле ово понизно прошение пишемъ, будући да ме је тако јака врућина обузела, да не би могао у капуту ни перо узети у руке.“

(Енглеска равнодушностъ.) Странаць еданъ угледа у театру едну постару госпоћу, која се уложи съ едномъ

младомъ женскомъ разговарала „Коя је оно стара маймуница,“ упита онъ едного лорда до себе. „Оно је моя госпођа“ одговори лордъ равнодушно. „Не, милостиви господине“, збуњено покуша странаць поправити се. „Я не питамъ за ону у годинама госпоћу, него за ону младу совулягу, што је до нѣ.“ „Оно је моя кћи“, одговори Енглець спокојно. И никомъ ништа.

(Кудъ ће иверъ одъ кладе.) Неки отаць пребаџи своје сину, кои је у школу ишао, да је рђавъ и неваљало. „То се сасвимъ напросто доказуе“ одговори синъ. „Ви знате драги татко ону пословицу, која вели да је одъ отца и синъ, одъ дрвета и клинъ.“

(Досетљивъ изговоръ.) У едной шуми, гди је ловити забранѣно, увате едного крадљивогъ ловца и затворе га. Кадъ на суду одрече ловачку крађу, зашта га судија шта је хтео съ пуномъ пушкомъ? Онъ се за часъ промисли и одговори: „Я самъ хтео себе самогъ убити,“ и тако прође читавъ.

Продаваће се:

При Началн. Окр. Валѣвск. плаць еданъ съ кућомъ пок. Симе Стојановића изъ Уба, Началника Ср. Посавск., 29. 30. и 31. тек. мес.

При Началн. Окр. Крушев. добра Дече Равилића изъ Оџака 2. 3. и 4. Априла.

О Г Л А С Н.

Продая куће.

Подписана продаемъ мою собствену кућу, съ плацемъ, дућаномъ са сокака и баштомъ, изъ слободне руке. Кућа иста наоди се у сокаку г. Доктора, Линденмаера, сниже шанца одъ варош-капије идући на Теразије; у истој кући има 4 собе съ 1 куйномъ; а такође и у башти има една кућа са едномъ собомъ и куйномъ. Башта је засађена лепомъ лозомъ и разнимъ воћемъ.

Ко би желио исту кућу купити, нека се подписаној ради погодбе у истој кући пријавити изволи.

У Беогр. 20. Марта 1857.

Драга Т. Путника.

подъ интересъ. Кои жели такову суму поды интересъ узети, нека се 1. Кумануди правител. банку пријави.

(1—3) Кућу мою на Врачару, близу воене школе са баштомъ, воћемъ и лозама засађеномъ, даемъ поды кирию одъ ђурђева дна, за едну годину, или за више времена; а и продаемъ е.

У Београду 20. Марта 1857.

Сима Весовићъ
Предсѣдатель Суда, ванредно Гл. Контр. причислѣни.

(3—3) Я долуподписани имамъ 4000—5000 комада воловски кожа на продаю, како на мало тако и на много, по умереној цени. А такође и добра пасуля може се кодъ мене добити, на мало и на много.

У Београду 1. Марта 1857.

Никола Миленковићъ
ђурчия на Теразијама

(3—3) У Антулиној кући имаде о ђурђеводе ове године за издаванъ еданъ квартиръ, состојећи се изъ 4 собе едне, куйне са шпархертномъ и шпайзомъ, и едного оделения у подруму. — Кои га жели имати нека

се изволи пријавити притяжателю у истој кући.

К. С. Антула,

(3—3) У кући наслѣдника г. П. Цукића на в. пияци, има за издаванъ поды кирию одъ идућегъ ђурђева дана седамъ дућана са принадлежећимъ магази, и една кафана са великимъ подрумомъ. Кои би желио исте поды кирию узети на годину дана или далъ задржати, нека се погодбе ради пријави госпои Цукићки у истој кући.

У Београду 10. Марта 1857.

(3—3) Кодъ Тоше Поповића бирташа кодъ „Дампѣшифа“ има лепа Карловачка вина по два гроша ока. Ко жели на више узети може евтиние добити

У књижарн В. Валожниа сниже варош-капије налазе се по спуштеној цени слѣдујоће књиге:

Шумадинка одъ 1850. године везана	16. гроша
Шумадинка одъ 1852. године везана	32. гроша
Шумадинка одъ 1855. године везана	50. гроша
Шумадинче I. свеска	3. гроша
Шумадинче II. свеска	3. гроша
Диоклецианъ у Салони	2. гроша

— Сви бровни Шумадинке одъ ове године могу се јоште добити.